

IVANA BAJCER rođena je u Zaboku 12. rujna 1993. godine. Završila je srednju Školu za umjetnost, dizajn, grafiku i odjeću Zabok, grafički odjel, 2012. Diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, smjer grafika, u klasi prof. Tanje Dabo, 2018. te pohvaljena nagradom Magna Cum Laude. Članica HDLU(Hrvatskog društva likovnih umjetnika), Članica HULU(hrvatska udruga likovnih umjetnika) u Splitu. Sudjelovala je na brojnim skupnim i samostalnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Sudjelovala je na međunarodnoj radionici MAPWorkshop u Budimpešti, 2016. Zatim na 17. međunarodnoj likovnoj koloniji u Monoštru / Szentgotthárd u Mađarskoj, 2018. Sudjelovala je na 22. međunarodnoj likovnoj koloniji LindArt u Lendavi (Slovenija), 2017. na kojoj je i osvojila prvu nagradu. Dodjeljena joj je pohvala za uspješan rad tijekom akademske godine 2013/2014., 2014/2015., 2016/2017. Dodijeljena joj je Rektorova nagrada za veliki timski rad znanstveni i umjetnički rad, Opera 'Agrippina' G. F. Händela: zajednički projekt studenata Sveučilišta u Zagrebu i Hrvatskog Narodnog kazališta u Zagrebu, 2016. Nagrada za najbolje umjetničko ostvarenje izloženo na Kulturošu u gradu Čakovcu, 2018. Dobitnica je stipendije Erste banke u sklopu Erste fragmenta 13, Zagreb, 2017. Voditeljica je brojnih edukativnih programa i interaktivnih radionica; „Grafika visokog tiska“ na međunarodnom stručno – znanstvenom skupu „Sretna djeca“, Hrvatski školski muzej, Zagreb. Trenutno je naslovni asistent u umjetničkom području, polje likovne umjetnosti, grana grafike na Akademiji primjenjenih umjetnosti Sveučilište u Rijeci.

Izдавач: POU Krapina, Galerija grada Krapine / Za izdavača: Grozdana Pavlović / Likovni postav: Ivana Bajcer / Tekst: Sonja Švec Španjol / Fotografije: Matija Smuk, Ivana Bajcer / Naklada: 100 / Dizajn: Ivana Bajcer / Tisak: Ideja Graf d.o.o

Izložbu je financijski potpomoglo Ministarstvo kulture i medija

PUČKO OTVORENO UČILIŠTE KRAPINA / GALERIJA GRADA KRAPINE / Magistratska 25/ 4. 12 - 31. 12. 2020

Izraz emocija, stanja i iskustava, ogoljivanje samog sebe i svoje duše kroz umjetnički rad hrabar je potez koji obvezuje promatrača na vlastiti doprinos tj. povratnu reakciju na percipirano i spoznato. Akademska umjetnica Ivana Bajcer u novom ciklusu radova **istražuje "totalitet čovjeka kao kozmičkog bića"** polazeći prvenstveno od same sebe. Sagledavši cjelovitost njezinog ciklusa navire misao poznatog slikara Hansa Hartunga: "Što dublje poniremo u sebe, to će jasniji i uvjerljiviji biti i rad koji stvaramo iz dubine duše i to će bogatiji biti i naš vlastiti izraz."

Ivana Bajcer izražava, iznosi i obrađuje **osobna emocionalna i psihička stanja unutar tekstuálnih i vizualnih formi u mediju umjetničkih knjiga, sketchbooka, grafika i crteža**. Sketchbook kao krajnje osobna forma obuhvaća pripremu i bilježenje misli i rijetko kada se percipira kao završni rad. S druge strane, umjetničke knjige zaštićene su koricama, a njihovim otvaranjem i listanjem postepeno upoznajemo autoričinu nutrinu, dok je medij grafike vjerojatno najdirektniji vid komunikacije unutar ovog ciklusa. Autorica u fokus stavlja **ulogu pojedinca u društvu i utjecaj društva i okruženja na pojedinca tj. koliko okruženje i zajednica utječe na naš karakter, stanje, raspoloženje i osobni rast**. Svaki pojedinac ustrojen je prema individualno oblikovanim moralnim načelima i principima djelovanja koji počivaju na odgoju, zajednici i društvu kao i na osobnim iskustvima i saznanjima. Izlaganjem svojih najdubljih strahova i nesigurnosti umjetnica ukazuje povjerenje promatraču i potiče ga da učini isto tj. da ponukan tudim iskrenim ogoljivanjem sagleda i valorizira sâm sebe. Tko smo, što smo i od čega smo satkani? Kroz crtež, grafiku i tekst Ivana Bajcer nastupa iz različitih pozicija i uloga ukazujući na nezadovoljstvo, strahove i probleme s kojima se susrela u području privatnog života i profesionalnog djelovanja.

Radove objedinjuje prepoznatljivi rukopis autorice, dok ritam definira izmjena dinamike vizualnog i tekstuálнog, figurativnog i apstraktnog, te simboličnog i narativnog. Svaka stranica umjetničke knjige može stajati kao samostalna misao preuzimajući funkciju pauze ili akcenta, a istovremeno je i sastavni dio cjeline. Radovi prikazuju ljudske figure s metamorfiziranim dijelovima tijela, a povremeno su upotpunjeni tekstrom koji ukazuje na autoričine preokupacije poput "**pokosio me umor**", "**žuljevi od umjetnosti**" i "**ruka me ne sluša**". Između figurativnih radova s natpisima javljaju se misaone pauze u vidu apstraktne crteža. Pojedine misli su krajnje mračne, morbidne i teške poput prikaza ležeće figure ispod koje se nalazi tekst "**pokop nježni daruj mi gospodine**", dok su pojedini natpsi krajnje ironični poput teksta "**ja sam revolucionarka**" koji stoji uz crtež izmorenog i napačenog lica. Velik broj radova ukazuje na osjećaj bespomoćnosti te nemogućnost umjetničkog stvaranja zbog nedostatka vremena što dovodi do izgubljenosti, preopterećenja i povećane doze samokritičnosti. Različiti formati omogućuju širok spektar asocijacija, percepциje i doživljaja – od najmanjih intimnih formi gdje je potrebna veća koncentracija i fokus na detalje pa do većih djela koji pri prvom pogledu pružaju inicijalnu emociju i informaciju. Pojedine umjetničke knjige bazirane su na čistoj likovnosti gdje sami oblici progovaraju o emocijama i stanjima autorice. Isti princip primijenjen je i na crtežima većih formata koji likovno sumiraju niz emocija i stanja ranije detaljno analiziranih kroz manje formate i tekst. Postupak otvaranja i listanja zasebnih umjetničkih knjiga daje osjećaj postepenog upoznavanja osobnosti autorice dok se istovremeno odvija dvostruki proces: upoznavanjem umjetnice spoznajemo i sami sebe kroz niz situacija, stanja i emocija u kojima smo se možda i sami zatekli ili su nas potakle da ih istražimo i zamislimo se nad njima. Umjetnička knjiga malog

formata "**Od mene za mene**" svojevrsna je autoričina posveta samo sebi kroz niz poruka poput "**umorna sam od pozitivnog razmišljanja**", "**ambicija je iščupala zdravi kori-jen**", "**radim da bih preživjela, a ne živjela**". Zbog nemogućnosti potpune posvete umjetnosti Ivana Bajcer stvara umjetnost iz života. U seriji umjetničkih knjiga "**Patnje mlade umjetnice**" autorica bilježi život s namjerom da izražavanjem kroz umjetnost riješi **vlastite nemire, ali i potakne druge na isti čin**.

Bez sumnje, vrijeme je danas najveća vrijednost i imovina. Većina umjetnika u pravilu ne može živjeti od svoje umjetnosti, već je primorana obavljati niz drugih poslova kako bi osigurali egzistenciju te se u slobodno vrijeme posvetili svom primarnom pozivu. Ivana Bajcer u nizu vanrednih radova prepoznatljivog i jedinstvenog rukopisa propituje kako pronaći vrijeme za umjetnost, kako se vratiti umjetnosti kojoj pripada i dati sebi ono što osjeća i zna da može stvoriti.

Sonja Švec Španjol, mag.hist.art

